

NORGES HØYESTERETT

Den 23. mars 2011 ble det av Høyesteretts ankeutvalg bestående av dommerne Skoghøy, Øie og Webster i

HR-2011-00602-U, (sak nr. 2011/477), sivil sak, anke over kjennelse:

A

B

(advokat Kjell M. Brygfjeld)

mot

X kommune v/barneverntjenesten

(Kommuneadvokaten i X
v/advokat Birgitte Høgenes Eikesdal)

avsagt slik

K J E N N E L S E :

- (1) Saken gjelder avgjørelse om utsatt iverksetting av vedtak av fylkesnemnda for barnevern og sosiale saker om opphevelse av midlertidig plassering i beredskapshjem.
- (2) Barnevernet i X fattet 11. februar 2011 vedtak om midlertidig plassering i beredskapshjem av C, jf. lov om barneverntjenester § 4-6 annet ledd. Bakgrunnen var mistanke om vold fra foreldrene, A og B.
- (3) Ved vedtak 23. februar 2011 opphevet fylkesnemnda for barnevern og sosiale saker i Y barnevernets vedtak. X kommune begjærte dagen etter rettslig overprøving av fylkesnemndas vedtak. Samtidig begjærte kommunen at iverksettelse av fylkesnemndas vedtak skulle utsettes.
- (4) X tingrett avsa 1. mars 2011 kjennelse med slik slutning:

”Iverksettelse av fylkesnemndas vedtak av 23. februar 2011 i sak 11/59 utsettes til saken er behandlet av tingretten.”

- (5) A og B anket til Gulating lagmannsrett, som 10. mars 2011 avsa kjennelse med slik slutning:

”Anken forkastes.”

- (6) A og B har anket til Høyesterett. De har i hovedsak anført at tvisteloven § 36-2 tredje ledd ikke hjemler beslutning om utsatt iverksetting av vedtak som ikke tar krav om omsorgsovertakelse

til følge, eller av vedtak som opphever midlertidige vedtak om tvangsmessig omsorgsovertakelse. Bestemmelsen kommer utelukkende til anvendelse for vedtak som innebærer tvang overfor enkeltpersoner. Som begrunnelse for dette standpunktet har de vist til bestemmelsens ordlyd, lovforarbeider og reelle hensyn.

- (7) A og B har lagt ned slik påstand:

”Gulating lagmannsretts kjennelse oppheves.”

- (8) *X kommune v/barneverntjenesten* har tatt til motmæle. Kommunen har i korte trekk anført at tvisteloven § 36-2 tredje ledd hjemler beslutning om utsatt iverksettelse også i den foreliggende sak. Paragraf 36-2 tredje ledd bruker begrepet ”vedtaket”, uten noen presisering av krav til vedtakets innhold. Dersom den ankende parts anførsler er uttrykk for gjeldende rett, ville kommunens mulighet til å begjære rettslig overprøving av vedtaket bli illusorisk.

- (9) *X kommune v/barneverntjenesten* har lagt ned slik påstand:

”Prinsipalt:

Anken avvises.

Subsidiært:

Det gis ikke samtykke til at anke datert den 11.03.11 over Gulating lagmannsretts dom i sak 11-038186ASK-GULA/AVD1 fremmes.

Atter subsidiært:

Anken forkastes.”

- (10) *Høyesteretts ankeutvalg* bemerker:

- (11) Anken er en videre anke over lagmannsrettens kjennelse hvor ankeutvalgets kompetanse er begrenset i samsvar med tvisteloven § 30-6. Angrepet retter seg mot lagmannsrettens lovtolkning. Denne kan utvalget prøve, jf. § 30-6 bokstav c.

- (12) Utvalget er kommet til at anken ikke kan føre frem.

- (13) Tvisteloven § 36-3 tredje ledd fastsetter:

”Søksmål er ikke til hinder for at vedtaket settes i verk eller opprettholdes med mindre retten ved kjennelse bestemmer noe annet. At det gis oppsettende virkning, fører ikke til at vedtaket faller bort.”

- (14) De ankende parter har rett i at bestemmelsen er utformet med sikte på gjennomføring eller opprettholdelse av tvangsvedtak, se NOU 2001: 32 Rett på sak, Bind B, side 1000 og Ot.prp. nr. 51 (2004–2005) om lov om mekling og rettergang i sivile saker (tvisteloven), side 500. Bestemmelsen er utformet etter mønster fra tvistemålsloven § 477. I Rt. 2000 side 1921 kom Høyesteretts kjæremålsutvalg til at bestemmelsen til tross for ordlyden gav en kommune adgang til å begjære utsatt iverksettelse av fylkesnemndas vedtak om samværsrett. Dette ble begrunnet med at når kommunen ved lovendring i 1999 fikk adgang til å kreve domstolsprøving av fylkesnemndas vedtak, måtte kommunen også ha adgang til å begjære midlertidig avgjørelse om utsatt iverksettelse. På samme måte må tvisteloven § 36-3 tredje ledd forstås. Dersom ikke kommunen skulle kunne begjære utsatt iverksettelse av vedtak av fylkesnemnda som ikke tar krav om omsorgsovertakelse til følge, eller som opphever et midlertidig vedtak om tvangsmessig omsorgsovertakelse, ville det begrense effekten av kommunens søksmålsadgang. Som fremholdt i Rt. 2000 side 1921, fremstår en adgang for kommunen til å begjære utsatt iverksettelse i slike tilfeller som et ”naturlig supplement til

søksmålsadgangen”.

(15) Anken må etter dette forkastes.

(16) Kjennelsen er enstemmig.

S L U T N I N G :

Anken forkastes.

Toril M. Øie
(sign.)

Jens Edvin A. Skoghøy
(sign.)

Bergljot Webster
(sign.)

Riktig utskrift: